

T.B.M.M.

İYİ PARTİ

GRUP BAŞKANLIĞI

Tarih : 29.6.2026
Sayı : 6091

44389

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Cumhurbaşkanı Yardımcısı Sayın Cevdet YILMAZ tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96.maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

Borçla Nefes Alan Bir Toplum: Yarı Aç, Yarı Tok Yaşamının Adı mı "Refah"?

Bir Ülkenin gerçeği, vitrinlerdeki ışıltıda değil; mutfaktaki tencerede, pazardaki filede, ay sonunu getirmeye çalışan insanların yüzünde okunur.

Bugün Türkiye'de milyonlarca insan için hayat, artık "yaşamak" değil; günü kurtarmaktır.

Borç, bir tercih olmaktan çıkmış; zorunlu bir yaşam biçimine dönüşmüştür.

Kredi kartları, ihtiyaç kredileri, taksitler...

Vatandaş artık geleceğini değil, bugünü satın alabilmek için borçlanıyor.

Ay başında maaş yatıyor,

Ay ortasında bitiyor,

Ay sonu ise borçla tamamlanıyor.

Bu döngü, sürdürülebilir değildir.

Ama daha acı olan, bu durumun giderek normalleşmesidir.

Bir emekli, yıllarca çalıştığı hayatın sonunda huzur bulması gerekirken, bugün geçim derdiyle mücadele ediyor.

Bir asgari ücretli, ay boyunca emeğinin karşılığını alması gerekirken, temel ihtiyaçlarını bile kısmak zorunda kalıyor.

Bir genç, hayal kurması gereken yaşta, borç hesaplarıyla boğuşuyor.

İnsanlar artık "ne alabilirim?" diye değil, "neden vazgeçebilirim?" diye düşünüyor.

Et mi, sebze mi?

Fatura mı, kira mı?

Isınma mı, beslenme mi?

Bu sorular bir Ülkenin Vatandaşına yakışmaz.

Ama bugün bu sorular, milyonların gerçeği haline gelmiş durumda.

Gelir artmıyor, gider durmuyor.

Enflasyon rakamları kırılıpıyor ama çarşıdaki fiyatlar başka bir hikâye anlatıyor.

Resmî söylemler ile sokaktaki gerçek arasındaki makas her geçen gün açılıyor.

Borçluluk oranları artıyor.

Takibe düşen krediler yükseliyor.

İcra dosyaları çoğalıyor.

Bu tablo, sadece ekonomik bir kriz değildir.

Bu, sosyal bir kırılmadır.

Çünkü bir toplumun büyük çoğunluğu geçim derdiyle baş başa bırakıldığında; eğitim, sağlık, kültür, üretim gibi alanlar da doğrudan etkilenir.

Yarı aç, yarı tok yaşayan bir toplumdan verim beklemek mümkün değildir.

Ve belki de en tehlikelisi şudur:

İnsanlar artık daha iyisini talep etmekten vazgeçmeye başlıyor.

Çünkü sürekli hayatta kalma mücadelesi veren bir birey, geleceği değil sadece bugünü düşünür.

Oysa bir devletin görevi, vatandaşını borçla ayakta tutmak değil; onurlu bir yaşam sürmesini sağlamaktır.

Bugün gelinen noktada sorulması gereken soru çok nettir:

Bir Ülke, Vatandaşını borçla yaşatarak gerçekten güçlü olabilir mi?

Bu Bağlamda;

- 1) Türkiye’de hane halkı borçluluk oranı son 5 yılda ne kadar artmıştır? Bu artışın gelir artışıyla dengesi nasıl açıklanmaktadır?
- 2) Kredi kartı ve ihtiyaç kredisi borçlarını ödeyemediği için takibe düşen Vatandaş sayısı kaçtır?
- 3) Asgari ücret ve emekli maaşlarının, temel yaşam giderleri karşısında yetersiz kaldığı yönündeki yaygın kanaate karşı somut bir etki analizi yapılmış mıdır?
- 4) Enflasyon verileri ile Vatandaşın günlük hayatta karşılaştığı fiyat artışları arasındaki fark neden bu kadar açıktır?
- 5) Vatandaşın borçlanmadan temel ihtiyaçlarını karşılayabileceği bir ekonomik düzen için kısa ve orta vadeli planınız nedir?
- 6) Milyonlarca insanın “yarı aç yarı tok” yaşamak zorunda kaldığı bir tabloyu, ekonomik başarı söylemleriyle nasıl bağdaştırıyorsunuz?

Bu sorular sadece rakamların değil, hayatların cevabını arıyor.

Çünkü mesele ekonomi değil; insan onurudur.